



Familie Verhoef in Stolwijk scoorde hoog afgelopen jaar in de toptien van levensproductie bij afvoer. De verklaring zoeken ze hoofdzakelijk in het aanhouden van weinig aanwas, en wat is nu de invloed van het Groene Hart waarin ze boeren?

Moderne, grote, zwarte Holsteins staan gezusterlijk naast de kleine, rode MRIJ-koeien aan het voerhek. Een vee-stapel vol variatie bevolkt de stal van Gerrit (54), Annie (48) en Arjan (22) Verhoef in Stolwijk. Het is het resultaat van een bedrijfsuitbreiding van een twintigtal jaren geleden waarvoor vee aangekocht werd. Door de lange levensduur van de koeien op dit bedrijf – en dus een lang generatie-interval – zijn de sporen van de aankoop destijds nog steeds zichtbaar.

Het afgelopen MPR-jaar voerde Verhoef vijftien melkkoeien af, die gemiddeld 7,1 lactaties volmaakten. De levensproductie bij afvoer van deze dieren lag op 50.968 kg melk bij een leeftijd van negen jaar en vier maanden. De bijbehorende vet- en eiwitproductie van 4004 kg maakte dat de stal van Verhoef een derde plek kreeg bij de hooggeplaatste bedrijven naar productie bij afvoer.

De vermelding in de toptien, die Veeleert in oktober 2 plaatste, kwam voor de familie als een verrassing. 'We hebben nooit bewust richting een hoge productie bij afvoer gewerkt', reageert Gerrit Verhoef. 'We hielden altijd al weinig aanwas aan. Zeker de laatste jaren, omdat we weinig



Annie, Arjan en Gerrit Verhoef: 'Een hogere leeftijd bij de koeien geeft aan dat je geen armoe in de stal hebt gehad'

dat de familie liever insteekt op optimalisatie, zowel van de melkveetak als van de 50 vleesvarkens en de 50 hectare grond die het bedrijf eigen is. Daarnaast neemt het loonbedrijf van Piet Verhoef (24) de nodige tijd in beslag. Arjan Verhoef staat gemiddeld voor drie dagen per week bij zijn broer op de loonlijst. Sinds Arjan drie jaar geleden aan de v.o.f. werd toegevoegd heeft hij de fokkerij naar zich toe getrokken. 'We kijken steeds meer naar uiergezondheid, die mag niet beneden de honderd scoren en dan vallen er al

strongdochter Qurien. Ze is een vrijwel probleemloze koe die op ruim zesjarige leeftijd inmiddels aan haar vijfde lactatie werkt. Normaliter kenmerken de korte tussenkalftijden deze koe, haar voorgaande lijst sloot ze echter in 481 dagen af. De productie in deze vierde lactatie was 11.432 kg melk, met 5,11 % vet en 3,60 % eiwit.

Het afgelopen MPR-jaar noteerden 67 koeien een rollend jaargemiddelde van 7665 kg melk met 4,49 % vet en 3,50 % eiwit. Door elkaar genomen heeft de aanwezig veestapel een levensproductie van 24.032 kg melk met 4,41 % vet en 3,42 % eiwit en een leeftijd van vijf jaar en vier maanden.

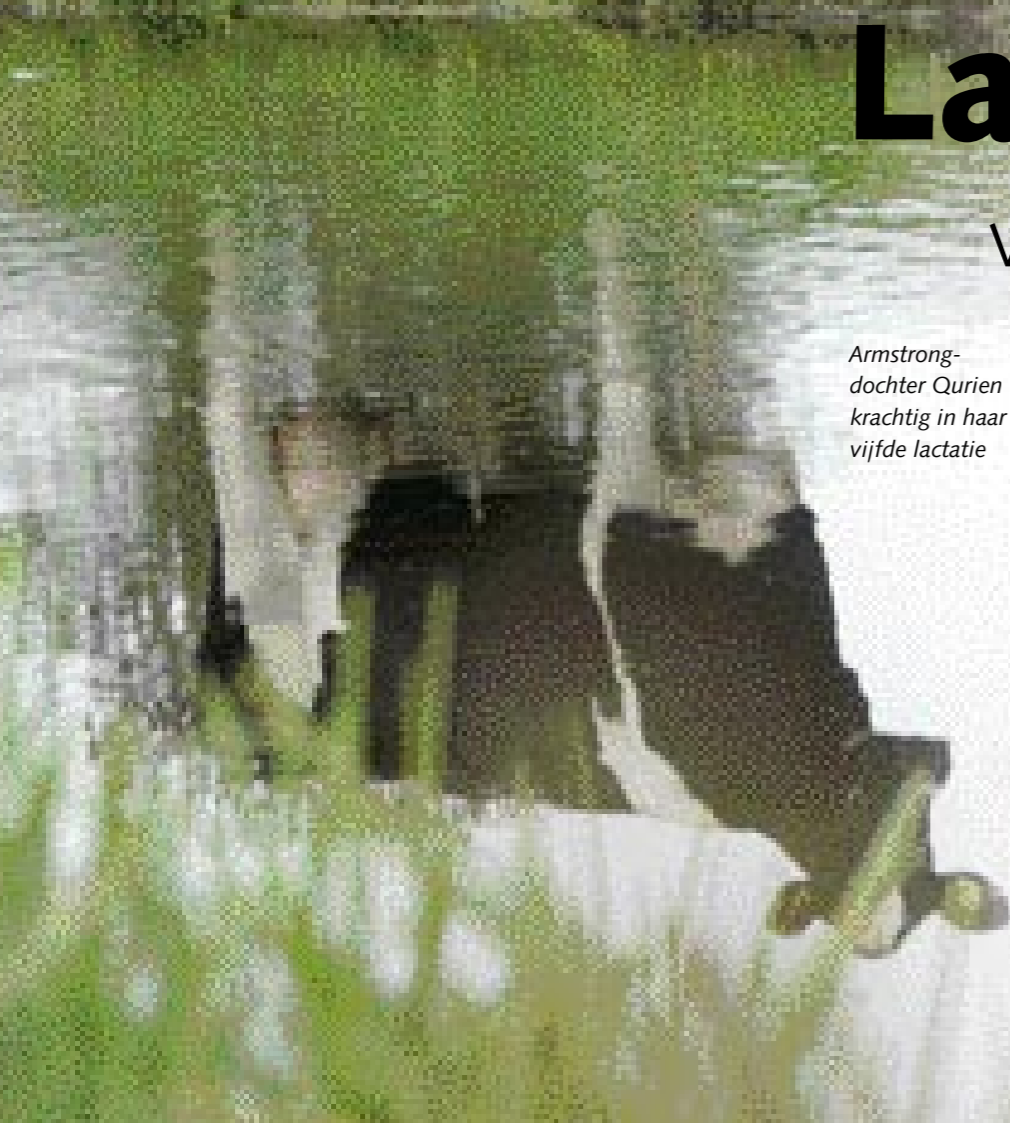
Invloed van Krimpenerwaard

Het nieuwe NRS-kengetal levensproductie bij afvoer bracht niet alleen het bedrijf van familie Verhoef dit jaar in het spotlight. In de gepubliceerde toptien waren verhoudingsgewijs opvallend veel bedrijven uit het Groene Hart afkomstig. Hebben de koeien zo'n ander leven in het weidegebied? De familie Verhoef somt direct een aantal aspecten op die het gebied zo bijzonder maken: veel weidegang, meer

der vanwege het veen als basis, maar de mestwetgeving van de laatste jaren krijgt ook zichtbaar meer invloed volgens Verhoef. 'Een halfjaar geleden hadden we een paar vaarzen die 35 liter gaven, maar die na een paar dagen helemaal onderuitgingen. Het bleek dat ze een mineralentekort hadden, waardoor ze zelfs aan de boxen begonnen te vreten. Met bolussen was het probleem zo opgelost, maar het is wel iets om rekening mee te houden. Anders bemesten zorgt gewoon dat bepaalde voedingsstoffen niet meer terugkomen.' Dat de laatste jaren per dracht meer dan twee rietjes nodig zijn, wijt de veehouder eveneens aan het gebrek aan mineralen. Arjan Verhoef: 'De tussenkalftijd is langzaam omhooggegaan naar 411 dagen. Dit moeten we in ieder geval weer beneden de 400 krijgen.' Zijn vader vult hem aan door aan te geven dat de oudere koeien deels de oorzaak zijn van meer inseminaties per koe, net zoals deze groep dieren veel invloed op het celgetal heeft. 'Veel oudere dieren zie je ook terug in het celgetal. In de zomerperiode moeten we wel voldoende vaarzen aan de melk hebben, anders komt de grens van 400.000 cellen wel heel dichtbij. Stel dat de norm

Lang leven in Groene Hart

Verhoef realiseert levensproductie bij afvoer van 50.968 kilogram melk



Armstrongdochter Qurien krachtig in haar vijfde lactatie

vaarskalveren krijgen, waardoor je automatisch minder kunt vervangen.' In totaal houden de veehouders zo'n dertig stuks jongvee.

Fokken op productieverhoging

Weinig vaarzen voor vervanging maakt meerdere kansen voor het vee noodzakelijk, iets wat Gerrit grif onderschrijft: 'Kortgeleden hadden we een vaars die direct na afkalven een driespeen bleek. Ze geeft wel 25 liter per dag, ziet er goed uit en heeft verder een prachtige uier. Zo'n vaars hoeft toch niet weg?' Dat de familie met het vee geen overhaaste beslissingen neemt, mag duidelijk zijn.

Het aantal koeien op het bedrijf zal voorlopig rond de 65 blijven. De prijzen van het quotum en de onzekerheid rondom het voortbestaan daarvan zorgen ervoor

veel stieren af', stelt Arjan. 'Daarnaast kijken we naar beenwerk en moet de melkvererving, ook de gehalten, goed zijn. In de toekomst willen we toch een hogere productie per koe zien te halen om die kosten per kilogram melk laag te houden.' Op basis van de genoemde voorwaarden krijgen de koeien momenteel Winston, Nevada, Olympic, Future en Stilist als partner.

In de ligboxenstal wijst Arjan op Arm-

voeding in het gras vanwege de veengrond en een betere ondergrond voor de klauwen dan zand of klei. 'De Krimpenerwaard heeft toch iets aparts', stelt Gerrit Verhoef. 'Dat de kaas uit dit gebied een bijzondere smaak heeft, is het bekendste voorbeeld. Maar dat de voerleveranciers tegenwoordig een apart mineralenmengsel voor het Groene Hart produceren, zegt ook wel iets.'

Het gebied is volgens de bewoners bijzon-

voor celgetal naar 300.000 cellen gaat, dan moeten we echt uitkijken met de oude koeien', zegt Gerrit Verhoef. 'Maar volgens mij moet je het wel zo zien: een hogere leeftijd geeft aan dat je geen armoe in de stal hebt gehad. En je wilt natuurlijk zo min mogelijk problemen hebben, want iedere keer dat de veearts onze deur opendoet kost dat al honderd euro.'

Christel van Raay

